

νας διὰ τὸν ἐπάδουλον κτλ. θάνατον τοῦ Μιχαῆλ Λίμπονα, ὃν ἔγραψεν ὁ Ἄντ. Μπομπούλης, τὰς μελέτας καὶ τὰ ἔγγραφα τοῦ Buchon καὶ Hopf, χειρόγραφόν τινα ἱστορίαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλας. Εἶχε δὲ ὑπ' ὄψιν του καὶ οἰκογενειακὰς παραδόσεις τῶν ἐκ θηλυγονίας σωζομένων ἀπογόνων τοῦ οἴκου Λίμπονα, καὶ ἀρχεῖον νοταρίου ἀθηναίου ἐπὶ τουρκικῆς, ὅπερ ἡμεῖς γνωρίζομεν ὅτι συνεβουλεύθη, ἀλλ' ὁ κ. Χρηστομάνος ἀγνοοῦμεν διατί δὲν ἐμνημόνευσε τοῦτο ῥητῶς. Ἴσως δὲν ἐπετράπη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ κατόχου, ἐκ λόγων ἐπιταίνε τῆς μὲν μετριότητος, ἀλλ' ἐπιζημίῳ ἐπὶ ἱστορικῶν μελετῶν, αἵτινες πρέπει πάντως νὰ εἶνε μεμαρτυρημένα, ὁσάκις νέα γεγονότα καὶ νέα πρόσωπα φέρουσιν ἐπὶ τῆς ἱστορικῆς σκηνῆς. Ὁ κ. Χρηστομάνος ἐπιδειξίως παραθέτει τὰς γνωστάς πηγὰς, οἷον ἐξελέγχων τὰς ἄς ἔχει ἐκ παραδόσεων ἐγγράφων μαρτυρίας, πολλοῦ ὅμως τὰ γεγονότα καταλείπει ἐντελῶς ἀμαρτύρητα, ὅπερ ἐλπίζομεν θέλει διορθώσει εἰς μελλούσας δημοσιεύσεις του περὶ τοῦ ἀρχοντολογίου. Διότι αἱ τοιοῦτου εἶδους μονογραφίαι ἔχουσι μείζονα τὴν ἀξίαν, ὅταν διὰ τῆς παραθέσεως τῶν πηγῶν, διὰ τῆς κριτικῆς περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν καθιστῶσιν ἅπτον τὸν ἕλεγχον τοῦ ἱστορικοῦ ἔργου.

Παρατηροῦμεν δ' ἐν τέλει τῷ κ. Χρηστομάνῳ ὅτι ὁ δικεφάλος αὐτοῦ δὲν ἦτο οἰκογενειακὸν ἔμβλημα τῶν οἴκων Κοδριτσῶν, Βενιζέλου, Μάκοια, Καπετανάκη καὶ Γέροντα, ἀλλ' ἦτο σύμβολον τῆς Βυζαντινῆς ἀρχῆς ἐν γενικῇ χρήσει. Καὶ τὸ ἀνάγλυφον τοῦ δικεφάλου αὐτοῦ εὐρίσκειται εἰς βίλους τοὺς ἀρχαίους ναοὺς τῶν Κυκλάδων νήσων καὶ Ἰονίων, καὶ τῆς Στερεᾶς καὶ Πελοποννήσου. Εἶνε δ' ὡσαύτως ἐντετυλισμένον ὡς σύμβολον ἐξουσίας καὶ δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὡς νόσημα ἐπὶ τῶν ὑπερβύρων τῶν ἀρχοντικῶν οἴκων τῶν Κυκλάδων, ἢ ὡς ἔμβλημα Ἰδίων (Ἰῶρα «Ἰπομνήματα Κυκλάδων νήσων. Ἄνδρος, Κέως». ὑπὸ Ἄντ. Μηλιαράκη σελ. 67 καὶ 90).

Ἐν τέλει τῆς μελέτης αὐτοῦ ὁ κ. Χρηστομάνος παραστὰ εὐμεγέθη πίνακα γενεαλογικὸν Ἀ' ἐκ τοῦ ἀθηναίου ἀρχοντολογίου τῶν οἴκων Ταρωνίτου, Λίμπονα, Περούλη, Καπετανάκη καὶ Γερένη, ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἀμάρτυρον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὁ κ. Χρηστομάνος ἐν ταῖς ἐπομέναις δημοσιεύσεσιν αὐτοῦ περὶ ἄλλου ἀρχοντικοῦ οἴκου θέλει παραστῆσαι πλεοτέρας εἰδήσεις περὶ τῶν πηγῶν, ἐξ ὧν ἀρύεται τὰ ἱστορικά του, δίδων οὕτως εἰς τὴν ἀληθοῦς καλὴν καὶ ἀξίαν λόγου ἐπιστημονικὴν μελέτην του κύριον μείζον, ὅπερ ἀπαιτεῖται, ὡς εἴπομεν, ἐπὶ παντὸς ἱστορικοῦ ἔργου.

Ἐκ γένει δ' εἰπεῖν τὸ ἱστορικὸν τοῦτο φρόνημα τοῦ κ. Χρηστομάνου εἶνε ἀξία λόγου συμβολὴ εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν ἱστορίαν, δημοῦργημα δὲ μακρὰς μελέτης καὶ ἐπιμελημένης, ἐνέχον οἰκονομίαν τῆς ὕλης καλὴν καὶ ἱστορικὰς ἀλλὰ ἀρετὰς ἐπιεικέτας.

A. M.

Ἡ Παιδαγωγικὴ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὑπὸ Μιχαῆλ Κ. Σακελλαροπούλου, διευθυντοῦ τοῦ ἐν Ἐπιτανήσῳ Διδασκαλείου. Ἐν Κερκύρα, τυπογραφεῖον ὁ Κοραῆς. 1887. (Κτ. 200, 8ον.—Τιμᾶται δραχ. 4. Ἐν τῷ βιβλίῳ: ὀπωλιῶ τῆς Ἐστίας.

Τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐληπτον καὶ μεθοδικὸν τοῦτο βιβλίον, ὅπερ ὁ συγγραφεὺς συνέταξεν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῆς διδασκαλίας του ἐν τῷ μαθηματικῆς διδασκαλίας, ἀλλ' ἐν ᾧ συμπεριλήφθησαν καὶ τὰ κυριώτατα ἐκ τῆς παιδονομίας καὶ τῆς κυρίως παιδαγωγικῆς, εἶναι βοήθημα ἀληθῶς ἀπαιτήτων εἰς πάντα τοὺς λειτουργοὺς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Διαιρεῖται δὲ εἰς τρία μέρη, ὧν τὸ μὲν α' (παιδονομία) πραγματεύεται περὶ τοῦ σκοποῦ, τῶν μέσων καὶ τῶν παιδαγωγικῶν νόμων τῆς παιδονομίας, τὸ δὲ β' (διδασκαλία) ὑποδιαιρεῖται εἰς τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν Γενικὴν διδασκαλίαν (σκοπός, ὕλη καὶ μέθοδος τῆς διδασκαλίας—διὰ τὰς εἰς τῆς ὕλης, ἢ κυρίως μέθοδος τῆς διδασκαλίας, ἢ τὴν ἐπιμετρίαν τῆς διδασκαλίας) καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν διδασκαλίαν (τὰ ἄνωγεινὰ μαθήματα, τὰ γλωσσικὰ μαθήματα—πραγματογνωσία, ἀνάγνωσις, γραφὴ, γραμματικὴ καὶ γραμματικὰ ἀσκήσεις—τὸ μᾶθημα τῆς ἀριθμητικῆς, τὸ μᾶθημα τῆς γεωμετρίας, τὸ μᾶθημα τῆς ἱστορίας, τὸ μᾶθημα τῆς γεωγραφίας, τὰ φυσικὰ μαθήματα—ἡ φυσικὴ ἱστορία, ἡ φυσικογνωσία—τὸ μᾶθημα τῆς ἱστορίας, τὸ μᾶθημα τῆς μουσικῆς, τὸ μᾶθημα τῆς γυμναστικῆς). Τὸ δὲ γ' τέλος μέρος (ἢ κυρίως παιδαγωγικὴ) πραγματεύεται περὶ τοῦ σκοποῦ

τῆς κυρίως ἀγωγῆς καὶ περὶ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὡς παιδαγωγικοῦ καθιδρύματος.

Π.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῆ, 12 Ἰουλίου

Αἱ κατὰ τὸν μῆνα Μάϊου ἐν γένει τελωνειακαὶ εἰσπράξεις τῶν τελωνείων, ἐκτὸς τῶν ὑποτελωνείων, ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,743,860 καὶ 78)00, ἐνῶ κατὰ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ ἐν γένει τελωνειακαὶ εἰσπράξεις, ἐκτὸς τῶν ὑποτελωνείων, ἀνῆλθον εἰς δραχμὰς 1,087,414 καὶ 54)00. Ἐπομένως αἱ κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα τελωνειακαὶ ἐν γένει εἰσπράξεις ὑπερτέρησαν τὰς τοῦ ἀντίστοιχου μηνὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους κατὰ δρ. 656,446 καὶ 24)00.

— Μεταξὺ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς ἡμετέρας διεξάγονται ἀπὸ τινος διαπραγματεύσεως πρὸς ἀνανέωσιν ἐπὶ μίαν εἰστέτιν διετίαν τῆς ληγοῦσης τὸν προσεχῆ σεπτέμβριον συμβάσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρὸ τριετίας ἀποσταλεῖσαν ἐνταῦθα πρὸς διοργάνωσιν τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ γαλλικὴν στρατιωτικὴν ἀποστολὴν, ἧς ἀρχηγὸς καὶ αὐτὸς ἔσεται ὁ στρατηγὸς κ. Βοσσέρ.

— Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἐγένετο ἐνταῦθα ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως ἡ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς τοῦ Μιχαῆλ Ἀρτόζης, τοῦ δολοφονήσαντος τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ Νικόλαον Ζώνιον. Τὴν ἐπιούσαν δὲ τρίτην ἐκατομήθη ἐν Λαυρεῖφ ὁ Β. Κοτρώνης, ὁ φονεύσας ἐν Καμαρίτῃ τὸν ταμίαν τῆς γαλλικῆς μεταλλευτικῆς Ἐταιρείας. Πέντε ἕτεροι κατάδικοι μετηνέχθησαν ἐκ τῶν φυλακῶν Ναυπλίου εἰς Θεσσαλίαν, εἰς τὸ χωρίον Παλαμᾶ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, ἵνα ὑποστῶσι τὴν θανατικὴν ποινὴν δι' ἔγκλημα φόνου καὶ κλοπῆς κατὰ τινος μυλωροῦ, ὃν προηγουμένως εἶχον βασανίσει, αὐτὸν, τὴν γυναῖκά του καὶ τὸ τέκνον του. Ἐτεροι θανατικὰ ποιναί, ἐν ὧν δέκα ἕξ, ἐκτελεσθήσονται κατὰ σειράν εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους.

— Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Αὐστρουγγαρίας Βαρῶνος Τράουτεμπεργ μετετέθη εἰς Βέρνην τῆς Ἑλβετίας, ἐνθα ἀπέρχεται τὸν προσεχῆ μῆνα.

— Ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ κατὰστῆμα τοῦ Δρομοκαίτειου Φρενοκομείου ἀρξῆται λειτουργοῦν μετὰ 15 ἡμέρας καὶ ἀφοῦ ἐπενεχθῶσι τροποποιήσεις τινὲς ἀφορῶσαι τὸ τμήμα τῶν μανιακῶν, ἐν ᾧ θὰ τοποθετηθῶσι προσωρινῶς οἱ ἐνδεεῖς παρῶνρονες, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἐξ ἄμφοτέρων τῶν φύλων. Οἱ διατιμῶμενοι ἐν τῷ φρενοκομείῳ τούτῳ θὰ διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, εἰς τοὺς πληρώνοντας 350 δρ. μηνίως, εἰς τοὺς πληρώνοντας 250 καὶ εἰς τοὺς πληρώνοντας 60 δραχμὰς, ταυτέστιν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς. Ἐν ἡ περιπτώσει ὁ διατιμῶμενος ἐνδεὴς δὲν δύναται νὰ πληρῶσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, ὑποχρεοῦται ὁ δῆμος, ὅστις τὸν ἀπέστειλεν ἢ αὐτὸ τὸ δημόσιον.

— Κυρωθεὶς ὑπὸ τοῦ πρωτοδικείου ἐξεδόθη ὁ νέος ἐκλογικὸς κατάλογος τοῦ δήμου Ἀθηναίων κατὰ τὴν γενομένην ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἔτους ἀναθεώρησιν. Κατὰ τὸν νέον κατάλογον, οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου ἡμῶν ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 14,282, ἐνῶ κατὰ τὸν κατάλογον τοῦ 1886 ἀνῆρχοντο εἰς 11,549, ταυτέστι ἐπέβλεψεν ἐφέτος αὐξήσις 2,733 ἐκλογέων.

— Τὸν προσεχῆ σεπτέμβριον ἀρχεται ἡ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἄρεως ἀνοικιδύμησις τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς τῶν Ἐυελπίδων, δαπάναις τοῦ φιλογενεστάτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁμοεθνοῦς κ. Ἀβέρωφ.

ΑΔΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Κ. Μυτιλήνην. Ἐνεγράψαμεν ἅπαντας, εὐχαριστοῦμεν δ' ὅμως διὰ τὰς φιλικὰς ἐνεργείας καὶ τὴν ὑποστήριξιν. Ἀπηντήσαμεν καὶ ἰδιαιτέρως.—κ. Δ. Β. Παρισίους, Γ. Ν. Κ. Ἀλεξάνδρειαν, Α. Α. Ἰωάννινα, Δ. Ι. Κ. Κέρκυραν, Ι. Γ. Α. Ἄνδρον, Γ. Π. Χ. Ἰθάκην, Σ. Γ. Κέρκυραν, Χ. Ν. Α. Βόλον, Γ. Δ. Φ. Ὑδραν, καὶ Α. Π. Μ. Παζοῦς. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Γ. Ι. Α. Κέρκυραν. Ἐληφθῆσαν παρὰ τοῦ κ. Μπ. δραχ. 15.90, ἃς τηροῦμεν εἰς τὴν